

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam 8. szám

2021. augusztus

*„Uram fordulj hozzám figyelmesen, és hallgass meg!
Uram nyisd ki a szemedet, és láss!”*

II. Királyok 19:16

Egyházunk 2021. évi jeligéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 1-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet: **Isten ígéretei beteljesednek** (Józs 21,43-45)
- 8-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Tiltott istentisztelet?** (Józs 22,9-34)
- 15-én vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Használati útmutatás Isten ajándékaihoz** (Józs 23.)
- 22-én, vasárnap 10 órakor istentisztelet a **györkönyi imaházban** lesz a **Dunánántúli Metodisták Regionális Találkozója** (ezen a napon sem Pécsen, sem Hidason nem tartunk külön istentiszteletet!)
- 26-29-ig **Kürtöspusztán** lesznek az **Országos Roma Csendesnapok**.
- 29-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Ki marad meg Isten országában?** (Józs 23.)

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,
- Szerdán 17 órától **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)
- Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is Csütörtökön 19 órától „**Örláng**” ifjúsági összejövetel (követhető a Facebook oldalunkon)
- Pénteken 7.30-tól **imakör** az imateremben
- Pénteken 17 óra **bibliaórát** tartunk Hidason
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: **<https://www.facebook.com/pecsimetodista>**, vagy **<http://pecsimetodista.hu/>** honlapunkon
- Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van a **református templomban**.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

Szerető Istenünk, áldunk és dicsőítünk téged, hogy minden nap megtartasz minket az igében, a hitben és az imádságban. Így alázattal és hódolattal élhetünk színed előtt, és nem a saját bölcsességünkre és igazságunkra, a saját tudásunkra és erőnkre támaszkodunk, hanem egyedül a te hatalmaddal dicsekszünk.

Luther Márton

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Nyári családi tábor 2021

Egyházunk ez évben Balatonlellén rendezte meg a családi tábort. A helyszín az Adventista Egyház üdülője volt, egy nagyon kellemes vízparti létesítményben. Mi magunk feleségemmel és két testvérünkkel együtt csupán egy napot voltunk ott, de ezt is nagyon áldottnak és élménydúsnak éltük meg, mert családkunk néhány tagján kívül több kedves testvérrel, ismerőssel is találkoztunk.

E rövid beszámoló tárgya a június 26-án délelőtt elhangzott szolgálat, melyet meghívott előadóként Hajdú Zoltán Levente szóládi református lelkipásztor testvér előadás formájában mondott el.

Az előadó egy nagyon életszerű és időszzerű problémát dolgozott fel igeszerű tartalommal, és nagyon kulturált élvezetes stílusban. Köszönjük, hogy korlátlan fel-

használásra rendelkezésre bocsátotta szépen strukturált részletes jegyzetét. Most csak az alapgondolatokat és néhány nekem fontossá vált mondatát szeretném közreadni. Tervezzük, hogy a teljes előadás részletes tartalmát több részletben megjelenítjük a Hírlevelünkben.

Fel szeretném hívni a figyelmet lelkipásztor testvérünk két könyvecskéjére is (Előtted Uram... és Nem a felhők fölött), amelyek rövid, de nagyon mélyenszántó imádságokat tartalmaznak verses formában, gyönyörű megfogalmazásban. A könyvek a Kálvin Kiadó gondozásában jelentek meg (1000 Ft. körüli ára nagyon alkalmassá teszi őket arra is, hogy ajándékként adjuk tovább ismerőseinknek.)

A ránk bízott Egyház

Az előadás vázlatja

I. Egyházunk jövője mennyiben múlik rajtunk?!

- egyházi jövőkép: 5 lépésben -

1. Szembenézni önmagunkkal!
2. Szembenézni a gyülekezeti önmagunkkal!
3. Szembenézni a gyülekezeti valósággal!
4. „Orando et laborando” – imádkozva és dolgozva!
5. Ráhangolódni a kooperatív (együtt-működő) gyülekezeti cselekvésre!

II. Gyülekezeti szolgálat: klisék és illúziók nélkül, reálisan és lelkesen

1. Elkötelezettség, odaszántság
2. A lelkész személye
3. Az alkalmasság kérdése
4. A gyülekezetem – álom és valóság

III. Egyház a társadalomban

1. Az „ecclesia visibilis – ecclesia invisibilis” (a látható és láthatatlan egyház) feszültsége
2. A helyi gyülekezetek felelőssége a cselekvésben
3. Gyülekezetünk útja – az ébredés és ébresztés folyamatában
4. Gyülekezeti működésünk elvi háttere, gyakorlati szerkezete

IV. Csoportbeszélgetéseken megbeszélhető kérdések

1. Fogalmazd meg mi a te személyes elhívásod, szolgálati területed a gyülekezetekben!
2. Fogalmazd meg gyakorlati módon, gyakorlati példákkal,
 - mi a gyülekezeted missziói célja
 - o a településünkön,
 - o a társadalomban!
 - mit tapasztal jelenleg ebből a környezetünk?
3. Fogalmazd meg, hogy személyes meggyőződésed szerint
 - milyen szerepet szán Krisztus az Ő Egyházának a világban?
 - mit vár el az Egyháztól a világ?
 - ... és van-e ennek a kettőnek „közös halmaza”?

Néhány gondolat saját jegyzetem alapján

- **Élj úgy, hogy kérdezzenek**
(Miért azt teszed, amit teszel, honnan van ehhez erőd?)
- **Ne a hitedet méricskéld, hanem kezdj el cselekedni, és Isten kipótolja a hiányodat!**
- **Szembenézni önmagaddal**
Gyülekezeti szereplésünk nem kedvtelés, szabadidős tevékenység, hanem életforma!
Akinek életén nem látszik meg a hite, nem nevezhető hívő embernek.
Számíthat rám a gyülekezetem?
Hol ismerem fel a gyülekezeti szolgálatomat?
- **A lényegi megoldások sosem kívülről jönnek a gyülekezetbe, hanem a Lélek által belülről.**
- **Mindenkinek van kegyelmi ajándéka, ezekkel élni kell.**

SCHAUERMANN M. HENRIK

Út és cél

Most szeretnék megállni,
Krisztusom, veled.
Kezemből mindent letéve
megfogni kezed.

Szemedbe nézve
látni önmagam:
hogy munkámban kegyelmed
üdvösségterve van.

Indíts Lelkeddel
aztán újra el,
vezess a célhoz engem:
aki te leszel.

Ámen.

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

I. Megőrizni a kapcsolatot az élet forrásával

Az első négy parancsolat

E fejezet - és néhány teológus számára a bibliai üzenet egésze szempontjából - alapvető és döntő jelentőségű az első parancsolat:

Megőrizni a kapcsolatot az igaz és valóságos Istennel, őrizkedni attól, hogy régi és új bálványok, vagy hamis istenképek rabul ejtsenek minket, ez az első négy parancsolat célja. Ehhez az is hozzátartozik, hogy szabadon hagyjuk az Istennel való találkozás idejét és helyét. E fejezet - és néhány teológus számára a bibliai üzenet egésze - szempontjából alapvető és döntő jelentőségű az első parancsolat:

1. Ne legyen más Istened rajtam kívül!

Érdekes módon, az első parancsolat megfogalmazásában nyitva marad az a kérdés, hogy léteznek-e olyasmi, mint más istenek.

Ez Izrael gondolkodásmódjában bekövetkezett fejlődésnek felel meg. A korai időszakban Izrael teljesen magától értetődő módon más népek isteneinek létével is számolt. Izraelre vonatkozóan az volt érvényes, hogy: „Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr,” az az V. Mózes 6:4-ben, Izrael alap hitvallásában olvasható.

Az a kizárólagosság, hogy csak ez az *egy* Istenünk „legyen”, és csak őt tisztelik, az egyenlőre csak Izraelre vonatkozott, amelynek mindig is kísértése volt, hogy Kánaán isteneit is tisztelje. - Csak a babiloni száműzés idején, amikor Izrael azzal a kérdéssel küszködött, hogy a babiloniak istenei nem mutatkoztak-e erősebbeknek, küzdötte át magát arra a felismerésre, hogy: A népek és isteneik „semmik ők mindnyájan, semmit sem érnek tetteik! A bálványok csak olyanok, mint a puszta szél.” (Ézs. 41:29) Ehhez kapcsolódott aztán egy erőteljes polémia (*vita*), mely az emberek alkotta bálványszobrok ellen alakult ki (lásd Ézsaiás 40:18-20; 41:5-6).

Azonban ezen alapvető felismerések ellenére, fennmaradt annak a hatalomnak a fenyegetése, amelyet „más istenek” fejtenek ki az emberek szíve felett, és ezért az első parancsolat mindig aktuális marad. Pál apostol a korintusi keresztényekkel folytatott véleménycserében hasonlóan fogalmazta meg azt a feszültséget, amely azon az alapvetően értelemszerű felismerés, hogy nincsenek más istenek, és a bálványokká és istenökké váló hatalmak okozta fenyegetés között áll fenn. „Tudjuk, - mondja ő - hogy nincs bálvány a világon, és hogy Isten nincs más csak egy. Mert ha vannak is úgy nevezett istenek, akár az égen, akár a földön, mint ahogyan sok isten és sok úr van, *nekünk* mégis *egyetlen* Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őerte, és egyetlen urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala”. (I. Kor. 8:4-6) Azokban az esetekben is, ahol az emberek tudják, hogy csak egy Isten létezhet, vagy akár tagadják is Isten létét, újra és újra engedik, hogy hatalmak és erők életük isteneivé és bálványaivá váljanak. Luther ezt nagyon világosan átlátta, és fogalmazta meg, amikor ezt mondta: „Amihez a szívedet kötöd, az az Istened!” Bizonyára nem csak olcsó polémia, amikor meg kell állapítanunk, hogy a társadalom tagjai, de mi magunk keresztények is, nagyon gyorsan áldozatai leszünk annak a veszélynek, hogy a mammont, vagy a

hatalmat tesszük meg istenünknek, és mekkora veszélyt jelent ez életünk és a közösség számára.

Az első parancsolatban tehát kettős dologról van szó: egyrészt szó van az igaz Isten igényéről, hogy egyedül ő legyen Istenünk, másrészt ugyanakkor szabadságunk védelméről is szó van, tekintettel a bálványok hatalmára, amelyek rabszolgaságba akarnak dönteni minket, és szét akarják rombolni együttélésünk szociális hálóját.

Be lehetne mutatni, hogy mi módon vált valóra az első parancsolat megszabadító és gyógyító jelentősége Jézus teljes küldetésében, amelynek során Isten uralmának közvetlen közelségét hirdette- és élte meg.

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVATVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Sakkfigura

Egyszerű sakkfigurád vagyok
én Neked, Uram,
lovad, parasztod, futód,
amit akarsz, ahogy akarsz.

Sosem akartam király lenni,
bástyának se lennék jó, tudom,
de jó a Te kezében lenni,
s odaállni, ahova akarsz,
ahová bölcs gondolataid
vezényelnek, s vesztég maradni, míg
kegyelmesen új jelt nem adsz.

Vidd velem győzelemre gondolataidat!
S ha néha netalán
ki is ütnek démoni erők,
végy kegyelmes kezébe újra,
rendelkezz velem!

Egyszerű sakkfigurád vagyok
én Neked, uram!

FÜLE LAJOS

A Formosa-szigeti Jang története

A kínaiak között teljes nevem Jang Csen-csien, 68 évvel ezelőtt születtem Formosa (Taiwan) szigetén. Még egészen kicsi voltam, amikor apám meghalt. Anyám egyedül nevelt fel. Kiskoromtól kezdve sokat kellett dolgoznom. Amikor nagyobb lettem, a városi hatóságnál találtam állást. Mivel szorgalmasan dolgoztam, és lelkiismeretes voltam, megnyertem egy magas állású hivatalnok rokonszenvét, és lehetőségem nyílt, hogy 19 éves koromban karosszerialakatosként helyezkedhessek el. Ugyanakkor még a jogosítványt is megszereztem. 22 éves koromban lettem a taxisofőr vizsgát, és hivatásos gépkocsivezető lettem.

Munkám során sajnos nagyon sok rosszat is tanultam, pl. rászoktam a dohányzásra és az italra. Ennek az lett a következménye, hogy sokszor kerültem vizzályba és verekedésbe.

25 éves koromban megnősültem. Egy fiúnk és egy lányunk született. Családomnak nem volt rossz sora, hiszen jól kerestem, életszínvonalunk egyre emelkedett. Helyzetünkkel meg voltunk elégedve. de aztán sajnos borzasztó dolog történt.

Egy nap egy szerszámot akartam kézbe fogni, hogy valami kisebb javítást végezzek az autón. Megdöbbenéssel vettem azonban észre, hogy kezemmel nem érzek semmit, és nincs benne erő, nem tudom igazán megfogni a szerszámot. Elmentem az orvoshoz, és rövid idő alatt sok pénzt adtam ki a kezelésre. Az eredmény lesújtó volt: leprás voltam! 35 éves koromban be kellett költöznöm az állami lepratelepre.

Le sem tudom írni, mekkora megrázkódtatást és fájdalmat okozott ez nekem. Úgy éreztem, hogy egy bíróság halálra ítelt. Akkoriban - tehát 33 évvel ezelőtt - Formosán hetente átlagosan egy leprás öngyilkosságot követett el, mert az élet számára elvesztette minden értelmét és értékét.

Nem régen voltam még a lepraterepen, amikor a marburgi misszió tagjai látogatták meg. Érdeklődtek hogylétünk felől, és részvétet mutattak irántunk. Nekem különösen az tűnt fel, hogy nem félték a betegségtől, pedig mi magunk is undorodtunk tőle.

Éppen ellenkezőleg! Ezek a misszionáriusok Jézus Krisztus szeretetével képesek voltak bekötözni gennyező, bűzlő sebeinket. Ez nagy hatással volt rám. A szakszerű ápolás következtében nem rosszabbodott az állapotom. Ez előttem Isten csodája. Bennem is változás ment azonban végbe. Isten szeretete és irgalma, amit én a misszionáriusokban láttam meg,

feloldott a buddhizmus alól. Szívem megnyílt az Úr Jézus tanítása előtt, és elérkezett az a nap, amikor befogadtam az Úr Jézust, Üdvözítőmet és Megváltómat.

Féltünk, hogy feleségem és gyermekeim megkapják tőlem a leprát, ezért feloszlattuk a családunkat. Ez nagy csapás volt a számomra, amelyen a mai napig sem jutottam teljesen túl. Még azt sem tudom, hogy hozzátartozóim hol laknak. Minden nap tapasztalom azonban Isten jóságát. Külsőleg nincs semmi, ami boldoggá tehetne. Nyomaszt az a látvány is, hogy körülöttem a sok leprás hogy sorvad el. A legtöbbnek nincsenek itt a hozzátartozói, akik gondozhatnák őket. Ilyenkor arra gondolok: „Mi lesz veled?” De ekkor Pál apostol egyik intésére gondolok: „Örüljete az Úrban mindenkor, ismét mondom, örüljete!”

Az Úr Jézus Krisztus dicsőségére elmondhatom, és el is akarom mondani, hogy ő lett örömöm, pásztorom, segítőm és mindenem!

Ha visszatekintek a lepratelepen töltött több, mint 30 évre, sok mindenért adhatok hálát. Naponta tapasztalom Isten kegyelmét, és ez biztosan így is marad, ha idősebb és gyengébb leszek. Ez a vigaszom, és ezért bízom a jövőben.

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK

Egy hang bensőnkbe

Gyógyítani, vezetni, vigasztalni (Ézsaiás 57, 18) – ezek Isten cselekedetei pünkösdkor. Isten megtekinti útjainkat; kegyelem, ha ezt megteszi, mert engedhetné, hogy a saját útjainkat járjuk, anélkül, hogy figyelemmel kísérené. Ő azonban megtekintette útjainkat – látott bennünket megsebzetten, tévelyegve, megfélemlítve. Most eljött, hogy meggyógyítson bennünket...

Nem kínoznak többé már emlékek, minden fájdalom a semmibe, a feledés homályába süllyed, mint egy szeretett ember jelenlétében. Isten közelebb van hozzánk, mint ami elmúlt.

Isten vezetni akar minket. Az ember nem minden útja Isten vezetése, gyakran hosszasan haladhatunk saját útjainkon; ezeken a véletlen játékszerei vagyunk, s nem tudhatjuk, vajon boldogságot, vagy a boldogtalanságot hoznak nekünk. A saját utak körei mindig önmagunkhoz vezetnek vissza. Isten útjai Istenhez vezetnek. Isten a boldogságon és a boldog-

talanságon keresztül is mindig magához vezet. Erről ismerjük fel Isten útjait.

Isten vigasztalni akar minket. Isten csak akkor vigasztal, ha elegendő ok van rá – ha az emberek semmi reményt nem látnak, ha félelemmel tölti el őket az élet értelmetlensége. A világ a maga valóságában mindig szorongással tölt el bennünket. De az, aki megvigasztaltatik, többet lát és többet kap, mint a világ, övé lesz az élet Istennel. Semmi nincs szétrombolva, elveszve, ha Isten nyújt vigaszt...

Hogyan gyógyít, vezet és vigasztal Isten? Kizárólag azáltal, hogy egy hangot ad bensőnkbe, mely szól, imádkozik, hív, kiált: „szeretett Atyánk” (Galatáknak írt levél 4, 6). Ez a Szentlélek, ez pünkösöd.

DITRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

Nick Vujicic - Exkluzív interjú

Rengeteg embert motiválsz, nagyon sokan kapnak új erőre neked köszönhetően. Azonban időnként bizonyára elfáradsz te is. Hogyan inspirálsz önmagadat? Hogyan tudsz te magad feltöltődni, megújulni?

Tavasszal és ősszel úton vagyok, de a telet és a nyarat otthon töltöm a családommal. Ilyenkor van időm feltöltődni, együtt lenni a feleségemmel és gyermekeinkkel. Nehéz a családomtól távol lenni, és sokszor fárasztó a kontinenseken át tartó utazás, mégis úgy gondolom, hogy a legjobb munkám van a világon. Hiszem, hogy erre születtem, hogy járjam az országokat, és ösztönözzem az embereket, hirdetve nekik a hit, a remény és a szeretet üzenetét.

Ami a személyes lelki feltöltődésemet illeti, igyekszem minden nap olvasni a Bibliát, és nagyon szeretek dicsőítő zenét hallgatni. A szívem mindig nyitva van Isten felé, nincs szükségem arra, hogy megvárjam a vasárnapot, hogy a gyülekezetben beszéljek vele. Ő szeret engem, a legjobbat akarja számomra. Ha bölcsességre van szükségem, ő ott van, ha vigasztalásra, akkor is.

Keresztény családban nőttél fel, de sokáig mérges voltál Istenre, sőt még öngyilkosságot is próbáltál elkövetni. Hogyan változott ez meg? Hogyan kezdted el hinni?

Minden vasárnap gyülekezetbe jártam, mivel édesapám lelkipásztor volt. Ismertem a Bibliát, de nem értettem Isten miért nem adott nekem karokat és lábakat. Gyermekkoromban sokat imádkoztam ezért, de abbahagytam, mert úgy éreztem, Isten nem igazságos velem. Ezután egy négy éves depressziós időszakom következett, ekkor egyáltalán nem szólított meg Őt. Kilátástalannak láttam a jövőmet, tele voltam kérdésekkel, nem hittem abban, hogy valaha boldog lehetnék. Magányosnak és elszigeteltnek éreztem magam, s mindez oda vezetett, hogy valóban megpróbáltam öngyilkos lenni. Tizenhárom évesen döbbentem rá arra, hogy nem lehetek mérges azért, mert nincs valamim, inkább azért kell hálásnak lennem, amim van. Szüleim mindig azt mondták, hogy tedd meg a tőled telhető legjobbat, és Isten megteszi a többi. Két évre rá, tizenöt évesen adtam át az életem Istennek, amikor arról olvastam a Bibliában, hogyan gyógyította meg a vak embert. Így kiáltottam hozzá: „Uram ha engem is meggyógyítasz, mint a vakot, dicsőíteni foglak, de ha nem adsz testi gyógyulást, akkor is kérlek, gyógyítsd meg a szívem, lelkem és az elmém.”

Utazásaid során sok emberrel, élethelyzettel találkoztál. Melyik az a történet, ami a legnagyobb hatással volt rád?

Találkoztam már több olyan emberrel, akiknek hozzám hasonlóan nincsenek végtagjai, de amikor először láttam egy ilyen személyt az életre szóló élmény volt. Daniel Martinezt, egy másfél éves kislányt bő tíz évvel ezelőtt pillantottam meg egy gyülekezetben, s azonnal összekapcsolódott a lelkünk. Nagyon megérintette a szívemet, mert amikor én voltam gyermek, akkor nagyon vágytam rá, hogy bárcsak találkozhatnék valakivel, aki olyan mint én. Segített volna, ha a suliban egy végtagok nélküli ember odajött volna hozzám, és beszélt volna a szakálásról, s biztatott volna, hogy Isten szemében teljes értékű ember vagyok.

Boldog, mosolygós ember vagy a fogyatékoságod ellenére is. Mit üzensz azoknak, akik bár testileg teljes életet élnek, mégsem boldogok belül?

Lehetünk teljesek fizikailag kívül, de megtörték belül. Úgy látom sok ember azért depressziós, mert nincsenek céljai az életben. Egy lelkész egyszer azt mondta: „Ki tudná jobban megmondani, hogy mi a a célod, mint az, aki teremtett?”. Hiszem, hogy mindannyiunk életének van célja, és

van remény mindenki számára, csak ne adjuk fel annak keresését. A boldogságot nem az egészségünk, vagy a javaink adják meg, igazán boldogok akkor lehetünk, ha megtaláljuk célunkat az életben.

Mit üzennél azoknak akik Istent hibáztatják, rá mérgesek a fogyatékoságuk miatt?

Mindenkinek, aki bármilyen fogyatékosággal él tudnia kell, hogy Isten szereti őt, látja őt, és tud a szükségéről. Szeretnék bátorítani mindenkit, hogy Isten nem ad annál nagyobb terhet senkinek, mint amit el tudna hordozni. A reményünk nem ebben a világban van, hanem abban a tudatban, hogy aki hisz őbenne, a mennybe fog jutni. Addig is, ha nem is változtatná meg a körülményeinket, a szívünk meg tud változni, hogy meglássuk őt, s rá nézve tudjuk megélni a mindennapjainkat abban a reményben, hogy egyszer a színe előtt leszünk.

Teljesen elégedett vagy az életeddel, vagy szeretnéd ha lennének végtagjaid? Imádkozol érte? Hiszel a csodában?

Tudom, hogy Isten képes csodálatos módon akár testi gyógyulást is adni. Láttam, ahogy világtalannak megnyílt a szeme; halláskárosultat, aki elkezdett hallani; vagy mozgássérültet, aki elkezdett járni. A gerincemben volt három lyuk, az orvosok azt mondták nem tudnak mit kezdeni vele, s jobb ha felkészülök arra, hogy el fog jönni az a nap, amikor teljesen mozgásképtelen leszek. Ez a három rés mára teljesen eltűnt, a gerincem egészséges. A doktorok nem tudták megmagyarázni mi történt, és ők is elismerték a csodás gyógyulást. Van egy pár cipő elrakva a szekrényemben, arra az esetre ha Isten egy nap adna végtagokat. De azt is tudom, hogy ha nem tenne így, ha nem tesz velem csodát, akkor nekem kell csodának lennem valaki más számára. Nem tudom, hogy ebben az életben fogok-e kapni karokat és lábakat, de azt tudom, hogy a mennyben lesznek végtagjaim, és át fogok ölelni olyanokat, akik azt fogják mondani: „Nick, köszönöm, hogy eljöttél a sulimba, az országomba, és segítettél hinnem abban, hogy Istennek van terve velem, és hogy a mennyország valóság”. Ez a legnagyobb dolog mindenek felett.

E Z A Z A N A P M A G A Z I N - 2 0 1 9 Ő S Z

Honnan tudja a bab?

Ismerősöm kertjében bámulom a futóbabot. Van vagy száz tő, de mind megtalálta a számára kifeszített spárgát. Pedig jó arasznyi távolságból kellett startolniuk, egyiknek jobbra, másiknak balra, mégis mindegyik célba ért. Honnan tudja a bab, hogy hol van a spárga? Ismerősöm, aki biológus, készséggel elmagyarázza:

„Egyszerű a dolog. A bab először egy függőleges hajtást növeszt, és amikor azt a szél nekifújja a spárgának, odatapad, és felcsavarodik rá.” „Ezt értem - folytatom elcsodálkozva - de azt honnan tudja a bab, hogy neki először függőleges hajtást kell növesztenie, aztán oda kell tapadnia a spárgára, és fel kell csavarodnia rá?”

Ismerősöm láthatóan lesajnál a tudatlanságomért, s próbál úgy magyarázni, hogy megértsem: „Minden elvetett babszemben van egy parányi program, olyanféle, mint a mi számítógépeinkben, vagy mobiltelefonjainkban. Ez vezérli a sejtek szaporodását, irányítja a növekedést. Ez határozza meg azt is, hogy a növényből bab legyen, és ne paradicsom, vagy uborka, pedig azok is ugyanazokat az anyagokat szívják magukba a talajból.” Ezt is értem, de azért tovább kérdezek: „És mondd, ilyen programot mesterségesen is elő tudunk állítani?” Látom rajta, hogy idegesítik a buta kérdéseim. „Hát egyenlőre nem - válaszol kissé ingerülten - de amilyen gyorsan fejlődik a tudomány, előbb-utóbb ez is lehetséges lesz.”

Nekem közben Karl Rahner, a teológus jut eszembe, aki óva intett bennünket attól, hogy csodát keressünk ott, ahol természetes magyarázat is van. A bab esetében van ilyen. Egy dolog azonban sehogy sem fér a fejembe. Hogyan tudhat minden egyes babszem olyan bonyolult programot kidolgozni, amilyent az okos ember még nem tud? Annyira intelligens? Vagy talán segít neki valaki?

DOBOS LÁSZLÓ

„LÓ A TEMPLOMBAN” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

A címke mögött

*Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van,
de az Úr azt nézi, ami a szívben van. (1. Sámuel 16,7)*

Autózás közben megálltam egy útszéli elárusítóbódé mellett. Miután megszemléltem a szokásos felhozatalt (paradicsom, dinnye stb.), elkezdtem böngészni a polcra kirakott befőttésüvegek címkéit. Láttam ecetes-sós vízben eltett zöldségeket, zselésített gyümölcsöket, és F.R.O.G.-lekvárt (összeolvasva jelentése szerint békalekvárt). Békalekvár? A név elbátortalanított, hogy utánajárjak az üveg barna tartalmának. Később az interneten rákerestem, és rájöttem, hogy ez a rövidítés a füge, málna, narancs és gyömbér szavak kezdőbetűiből állt össze. A barátaim szerint ez a lekvár igen ízletes. Lemaradtam egy nem mindennapi ízről, mert felszínesen csak az üvegen lévő címkét néztem.

Sajnos, elmulasztottam érdekes beszélgetéseket és jó közösségi programokat másokkal, hasonlóan felületes ítélezés miatt. Visszatartott az emberek ápolatlan megjelenése, öltözködése, vagy kora. De ez csak a csomagolás és a címke, mely azt sugallja: fésületlen, divatjamúlt, idősödő. Jézust a szívünk és a lelkünk érdekli, függetlenül a könnyebben észrevehető külsőtől.

Imádság: Drága Urunk, segíts, hogy úgy tekintsünk másokra, ahogyan te! Add, hogy ne zavarjon a külső megjelenés, inkább keressük a belső értéket! Ámen.

Mi mindent mulasztottam, mert Isten gyermekeinek „külső csomagolását” néztem, és nem a „belső tartalmat”!

ALICE H. MURRAY (FLORIDA, USA)

A keresztény közösség álma

Aki a keresztény közösségről alkotott álmát jobban szereti, mint magát a keresztény közösséget – bármennyire is őszintén, komolyan és odaadóan gondolja azt személy szerint – az rombolni fogja azt.

Az álmodozás büszkévé és követelőzővé teszi az embert, ezért Isten gyűlöli azt. Aki a közösséggel kapcsolatban ábrándokat kerget, az megköveteli Istentől, a másiktól és önmagától is, hogy álma valóra váljon. Az ilyen ember követelésekkel lép be a keresztény közösségébe, és saját

törvényt alkot. Úgy tesz, mintha csak őneki kellene létrehoznia a keresztény közösséget, mintha az ő ábrándjainak kellene összekapcsolni az embereket. Ami nem az ő akarata szerint történik, azt kudarcnak tekinti. Amikor ábrándjai szertefoszlanak, a közösséget látja széthullani.

Mivel Isten már lefektette közösségünk egyetlen lehetséges alapját, és ezzel Jézus Krisztusban már rég egy testté kapcsolt össze minket – jóval azelőtt, hogy más keresztényekkel közösségre léptünk volna –, ezért mi nem követelözve, hanem hálát mondva és elfogadóan lépünk be a többi kereszténnyel való közös életbe. Hálát mondunk Istennek azért, amit tett velünk. Nem panaszkodunk amiatt, amit Isten nem ad meg nekünk, hanem megköszönjük Neki azt, amit naponta kapunk Tőle.

DITRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

Úton

Nem vagyok
magamra hagyott,
egyedül tévelygő
vándor.

Mert, Uram,
te vezetsz
engem az utamon,
járjak bárhol.

Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Csodás fény a feszület körül

Az elmúlt karácsonykor ajándékként kaptunk egy szép fehér kerámia-keresztet habán motívumokkal díszítve. Ez a kereszt a szoba bejárati ajtaja mellett függ, szemben a kelet felé néző ablakokkal.

Egyik reggel, az áhítat olvasása közben azt mondja a feleségem: „Nézd, milyen fényfolt veszi körül a keresztet!” Odanézve meglepődve láttam, hogy a leeresztett redőny miatt félhomályos szobában valóban egy fénylő ellipszis formájú fényfolt veszi körbe a keresztet. Egy percig sem gondoltam, hogy csoda történt, azért elkezdtem keresni a jelenség okát. Ez igen egyszerű volt: a leeresztett redőny résein beeső reggeli napfény által keltett fénypázmát a lakkozott parketta vetítette a falra. Ez a jelenség azóta is ismétlődik minden reggel, fél 9 körül ér oda a fénypázmá, és

világítja meg a kereszt környezetét. Ennyi a „csoda”, de mégis elgondolkodtatott ez a fényjáték.

A keresztet a falon egy olyan fény sugar világította meg, amely adott, amiért nem kell tenni semmit. Annyit lehet csak tenni, hogy nem kell akadályt gördíteni az útjába, és megfelelő irányba kell terelni, hogy fényben ragyogva tűnjön ki a kereszt a homályos környezetéből. A tükrözés funkcióját nem egy szép csiszolt velencei üvegből készült tükör látta el, hanem egy kifényesített padló, amelyen járkál mindenki. A redőny, amelynek alapvető célja a napsugár kirekesztése, mégis áteresztett annyi fényt, ami elég volt a kereszt kihangsúlyozására.

Hálás lennék, ha én sem a körülöttem lévő sötétséggel és a tükrözésre való alkalmassággal tudnék foglalkozni, hanem a keresztre tudnám terelni azt a fényt, amely az Úr kegyelméből még körülvesz engem és mindnyájunkat.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Lehetetlenek kapujában

Lehetetlenek kapujában,
közel lévén a csüggedéshez,

lelkünk felé egy Ige szárnyal:
„Istennél minden lehetséges”.

FÜLE LAJOS

Megfényesedünk tőle...

*Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok,
még beszélnek, én már meghallgatom. Ézsaiás 65:24*

Megrendítő levelet hozott egyszer a postás egy parányi falu lelkészétől. Levele első felében leírta: halálosan elfáradt, kívülről, belül. A rázuhanó anyagi és családi bajok, betegségek szinte agyonlapították. A rengeteg kapálás minden erejét felemésztette. Csak teste-lelke utolsó erőfeszítésével tudott már egy-egy szolgálatra készülni.

Egy este - mert abban az időben esténként tudtak csak istentiszteletet tartani - hiába húzta kis temploma apró harangját, nem jött senki, egy árva lélek sem, a falu felé domboruló dombocskára épült templomba.

Valahogy így írt erről:

Vártam, vártam, az egyre sűrűsödő szürkületben, csak egy lépésre, egy neszező közeledésre, de csak a süket csend vette körül. Akkor lerogytam a nyikorgó, kopott padra, ráborultam a szúette öreg fára, és sírtam. Rázott a zokogás.

Amikor valamiképpen össze tudtam szedni magam, kitámolyogtam a templom elé, s nekivettem a hátam az egyetlen öreg akácnak, amit még elődeim meghagytak, s nagy, hideg teleken nem tüzeltek el. Onnan néztem a két házsorból álló falucskát, aztán a már itt-ott megcsillagzott eget. S akkor hangosan kiszakadt belőlem:

- Istenem, mit csináljak?

Mintegy különös *ámen*ként kigyulladt az első fény a falu egyik házacskájában, bennem pedig egy HANG:

Ha nem tudsz beszélni nekik - Rólam.

Beszélj most róluk - Nekem.

Nekidülve az öreg akácfának, egész testemben reszketve, úgy, ahogy a faluban egymás után kigyulladtak a fények, beszélni kezdtem róluk a Gazdámnak.

- Ott, Uram, mindenki gyűlöli egymást! Könyörülj rajtuk!

- Amott, Uram, a férfi most is a szőlőben bujkál a szeretőjével, és sír a felesége. Én már csődöt mondtam. Te még segíthetsz rajtuk.

- Az a ház, Uram, lopott kukorica árából épült. Uram, tisztítsd meg a szívüket és a kezüket.

- Ott, Te jobban tudod, mint én, az öreg szülők halálára várnak. Könyörülj és irgalmazz nekik!

Így imádkoztam végig a falut, attól az estétől kezdve minden lámpagyújtáskor, a templomdombról. Utána mindig határtalan békességet éreztem.

Valami különös módon - folytatta levelét - pár hét múlva újra járogatni kezdtek a templomba.

Egyik este, lefelé ballagván a falu öreg és bibliás parasztasszonyával, hátramaradtam a többiektől, és megkérdeztem tőle:

- Miért volt az, hogy hónapokig alig jártak a templomba, sőt olykor senki sem jött, s most jönnek ismét, meg egy kicsivel többen is, mint eddig?

Az öreg parasztasszony ezt válaszolta:

- Mert most vidámabb a beszédje, nem olyan sanyarú, mint eddig volt. Most megfényesedünk tőle.

GYÖKÖSSY ENDRE
„MAI PÉLDÁZATOK” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Fényjáték

A napraforgók nem egymásra néznek,
egész valójuk feltárják a fénynek,
mert fényre vágnak és a fényből élnek.

Nem a virág, a fény tehát a lényeg,
a napraforgók nem egymásra néznek.
De jó, hogy tőlük tanulni lehet még!
Elnézem őket, én is így szeretnék...

FÜLE LAJOS

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Methodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimethodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Családi tábor 2021. Balatonlellén

*Ízelítő
a tábor
életéből*

